

РЕШЕНИЕ

№ 130

гр. гр.Несебър, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, V-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мария М. Берберова Георгиева

при участието на секретаря Атанаска Д. Ганева
като разгледа докладваното от Мария М. Берберова Георгиева Гражданско дело № 20232150101340 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по повод исковата молба на Б. П. К. с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. П., ул. „Х.Г.Д.“ № **, № *, офис ***, с пълномощник адв. Т. Д. и адв. П. К. **против** „В.Х.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С.В.в. „Р.“, бл. ***, представлявано от С.А.Р..

Ищцата твърди, че на 20.06.2011г. сключила трудов договор (№ 1 от 20.06.2011г.) с ответното дружество, по силата на който била назначена на длъжност „офис мениджър“, с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1400 лв. Сочи, че със заповед ответникът прекратил трудовото правоотношение с ищцата по взаимно съгласие на 01.06.2019г. Изтъква, че за целия период на трудовите правоотношения между страните - от месец юни 2011г. до прекратяване на трудовото правоотношение - 01.06.2019г., ищцата не е получила дължимите трудови възнаграждения съгласно трудовия договор.

Гореизложеното е мотивирало ищцата да поиска от съда да постанови решение, с което да **осъди** ответното дружество да й **заплати** начислените, но неизплатени трудови възнаграждения за периода от юни 2011г. до май 2019г., възлизащи общо в размер на **87 892,44 лева**, ведно със **законната лихва** върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба - 06.12.2023г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от **56 323,51 лева**, представляваща лихва за забава, считано от датата на възникване на задължението за плащане до датата на подаване на исковата молба - 06.12.2023г. Представя писмени доказателства. Претендират присъждане на заплатените по делото разноски.

Предявени са искове с правно основание чл.128, т.2 от КТ и чл.245, ал.2 от КТ.

В срокът по чл.131 от ГПК не е постъпил писмен отговор от ответника.

В съдебно заседание ищцата не се явява и не изпраща представител. Изпраща писмено становище, подадено чрез процесуалния ѝ представител, с което си моли да се даде ход на делото в отсъствие на ищцата и пълномощника ѝ. В случай, че ответната страна не се яви на откритото съдебно заседание и не представи писмено становище за разглеждане на делото в тяхно отсъствие, се прави искане за постановяване на неприсъствено решение по реда на чл.238 от ГПК, с което да бъдат уважени в пълен размер предявените искове. Не сочат нови доказателства.

За ответното дружество, в съдебно заседание представител не се явява. Не сочат доказателства.

Исковата молба е допустима – подадена е от лице, което има правен интерес от решаване на казуса пред надлежната инстанция и съдържа необходимите по закон реквизити.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбата на чл.12 от ГПК намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл.128, т.2 от КТ:

В доказателствена тежест на ищеца по иска по чл. 128 КТ е да докаже, че: 1. за процесния период е бил в трудово правоотношение с ответника; 2. през този период реално е полагал труд, съобразно уговореното между страните и 3. размерът на претендираното вземане. При доказването на тези факти в доказателствена тежест на ответника е да докаже, че е заплатил претендираните суми на ищцата за процесния период или липсата/отпадането на основания за заплащане на същите. Тежестта на доказване е указана от съда на страните с Определение № 261 от 14.03.2024г., постановено по настоящото дело.

С протоколно определение от 26.03.2024г., постановено по настоящото дело, съдът отхвърли на основание чл.239, ал.3 от ГПК искането на ищцата за постановяване на неприсъствено решение по делото и продължи разглеждането на делото по реда на общото исково производство.

В подкрепа на претенциите си, ищцата е представила по делото трудов договор № 1 от 20.06.2011г., от който се установява, че ищцата е постъпила на работа на 20.06.2011г. при работодателя „В.Х.Б.“ ООД, на длъжност „Офис мениджър“, с основно месечно възнаграждение в размер на 1400 лева. Договорът носи подписите на работника и на работодателя, съответно никой от тях не е оспорил сочената дата на постъпване. С оглед на това, съдът намира, че между страните на сочената дата е възникнало трудово правоотношение. По трудовото правоотношение, работникът е длъжен да изпълнява работата, за която се е уговорил и да спазва установената трудова

дисциплина, а работодателят – да му осигури условия за изпълнение на работата и му плаща възнаграждение за извършената работа /чл.124 от КТ/. Други доказателства не се сочат.

Наличието само на сключен трудов договор не е достатъчно, за да възникне задължение на работодателя да заплаща трудово възнаграждение. Необходимо е и работникът да полага труд и фактически да осъществява съответната трудова функция, за което доказателства по делото не бяха ангажирани от страна на ищцата. Недоказана по делото остана и продължителността на трудовото правоотношение. В тази връзка от страна на ищцата не бяха представени доказателства за прекратяване на трудовото правоотношение, с оглед периода, за който претендира заплащане на трудовото възнаграждение.

Предвид гореизложеното, иска по чл.128, т.2 от КТ следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

По иска с правно основание чл.245, ал. 2 от КТ:

Ищцата следва да докаже наличието на дължимо трудово възнаграждение и изпадането на работодателя в забава за заплащането му. С оглед изводите на съда за неоснователност на иска по чл.128, т.2 от КТ, то и обослуженият от него иск по чл.245, ал.2 от КТ за присъждане на лихва върху главницата е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора, на ответното дружество се дължат разноси, но поради липса на направено искане за присъждане на такива, съдът не дължи произнасяне.

Мотивиран от гореизложеното, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от **Б. П. К.** с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. П., ул. „Х.Г.Д.“ № **, № *, офис *** /чрез адв.Т. Д. и адв.П. К., двамата от АК-П./ *против* **„В.Х.Б.“ ЕООД** с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С.В.в. „Р.“, бл. ***, представлявано от С.А.Р. **искове с правно основание чл.128, т.2 от КТ и чл.245, ал.2 от КТ, за осъждане на ответното дружество да заплати на ищцата сумата общо в размер на 87 892,44 лева, представляваща начислени, но неизплатени трудови възнаграждения за периода от юни 2011г. до май 2019г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба - 06.12.2023г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 56 323,51 лева, представляваща лихва за забава, считано от датата на възникване на задължението за плащане до датата на подаване на исковата молба - 06.12.2023г., като неоснователни.**

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок, считано от уведомяването на страните пред Окръжен съд – гр.Бургас.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____